666/03

Den 3. marts 2003 blev i sag nr. 58.545:

xxxxx xxxxxxxx xxxxxxx
xxxx xxxx xxx xxx xx xxx
xxxx xxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet tilbudte erstatning for en anmeldt tandskade den 30/1 2002.

Da tanden forud for skaden var rodbehandlet og fyldt, vil selskabet kun betale 50% af behandlingsudgiften.

Sagen har været forelagt nævnets tandlægesagkyndige, der i skrivelse af 28/8 2002 har udtalt følgende:

"Det fremgår af de fremsendte oplysninger og røntgenbilleder at +6 blev rodbehandlet 28.9.2000 og restaureret midlertidigt. Skadelidte bliver oplyst om, at tanden efter en observationsperiode bør forsynes med en krone.

Dette behandlingsforløb er fagligt uangribeligt men før fremstilling af den planlagte krone frakturerer kronen på +6 ved ulykken 30.1.02.

Ankenævnet har anmodet om en vurdering af, hvorvidt det må antages at behandlingen er fordyret på grund af tandens tilstand før uheldet.

Den beskadigede tand var før uheldet rodbehandlet, men der var endnu ikke fremstillet den endelige behandling i form af en støbt krone og en stiftopbygning.

Dette har bevirket at tanden var mindre modstandsdygtig over for et traume.

En reduktion i erstatningens størrelse som foreslået på 50% uanset hvilken behandling der skal udføres skønnes rimelig."

Hertil har klagerens tandlæge i skrivelse af 20/9 2002 til nævnet anført:

"Det er vores opfattelse, at nævnets tandlægesagkyndiges udtalelse ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til, at tanden +6 efter rodbehandling bliver restaureret 'midlertidigt' med en kraftig rodskrue og sølvamalgamopbygning, (en behandling som mange mennesker lever lykkeligt med i mange år) for at den skulle kunne holde i observations perioden.

Samme konstruktion (rodskrue og sølvamalgamopbygning) var tidligere almindelig anvendt som stiftopbygning under kroner. Så når P.V. skriver, at der endnu ikke var fremstillet stiftopbygning, er det ikke i overensstemmelse med de faktiske forhold.

Tanden er, som P.V. rigtigt skriver, behandlet efter bogen, og ville efter al sandsynlighed ikke være knækket, hvis traumet ikke var indtruffet. Det afgørende er, efter vores mening, ikke om behandlingen er blevet dyrere. Det afgørende må være, om tanden, efter rodbehandling og stiftopbygning, er stærk nok til at fungere på linje med andre tænder. At tanden går i stykker som følge af traumer er kendt, det gør de, hvad enten de er intakte, fyldte eller rodbehandlede.

Slutteligt må vi konkludere at behandlingen er blevet dyrere p.g.a. tandens uheld mere end dens tilstand før uheldet, hvorfor vi ikke anser det for rimeligt at foretage reduktion i erstatningen."

Sagen har herefter på ny været forelagt den tandlægesagkyndige, der i skrivelse af 28/11 2002 til nævnet har følgende kommentar:

"… angiver at jeg giver udtryk for den opfattelse, at den beskadigede tand ikke var restaureret med en stiftopbygning før uheldet. Dette er imidlertid ikke korrekt, idet der i min skrivelse står:---- der er endnu ikke fremstillet den endelige behandling i form af en støbt krone og en stiftopbygning.

Denne formulering er anvendt fordi S.F. i sit endelige behandlingsforslag netop ønsker, at fremstille en krone og en ny stiftopbygning, selvom tanden allerede var restaureret med en.

Der er ingen tvivl om, at den optimale endelige behandling allerede før ulykken havde været fremstilling af en støbt stiftopbygning og en krone, men at denne behandling helt fagligt korrekt måtte afvente resultatet af rodbehandlingen. Dette ændrer imidlertid ikke min tidligere konklusion, at tanden i dens tilstand før ulykken var mindre modstandsdygtig overfor et traume end såfremt, der havde været fremstillet en krone."

Nævnet udtaler:
Den tandlægesagkyndiges udtalelser giver ikke nævnet grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson